

at Skive—Glyngøre Banen var sat i Stedet for Thybanen i Loven af 1875. Jeg kan ikke begribe, hvorledes det ærede Medlem vil fremsætte saadanne Paaastande derom, som han gjorde; thi det er en Kjendsgjerning, at Regjeringen forelagde et Forslag, hvori Thybanen var indbefattet, men at denne gik ud, og at istedet derfor kom Skive—Glyngøre Banen. Det er en Kjendsgjerning, som ethvert Medlem kan overbevise sig om ved at sammenligne Loven med Lovforslaget. Dette har jeg sagt, og dette kan ikke benægtes. Dernæst har jeg sagt, at den anden Bane, Thybanen, blev lagt til Side paa Grund af manglende Oplysninger. Ogsaa dette er en fuldkommen Kjendsgjerning, som f. Ex. er udtalt af Ordføreren saa klart, som det vel er muligt (Berg: Og af selve Ministeren!). Sa, af Ministeren maatte med. Hvorvidt den omhandlede Skive—Glyngøre Bane blev optagen, uden at skulle være til nogen Hindring for Thybanen, er det næste Spørgsmaal. Herom sagde det Medlem, som var Ordfører, at den ikke havde lagt nogen Hindring i Veien, ligesom og det daværende Medlem fra Mors (Schjærring), at den ikke gjorde Thybanen overflødig. Men det er jo en Selvfølge, at fordi man lægger Banen fra Skive til Glyngøre og maatte til Mors, derfor kan Banen gennem Thy godt have sin særegne Betydning. Den er ingenlunde gjort overflødig ved den anden Bane; men paa den anden Side kan heller Ingen negte, at derved er Forbindelsen mellem Thy og det øvrige Land bleven noget lettere, end den forud var. Naar det ærede Medlem ansførte, hvad der saaledes var blevet sagt, og navnlig fremhævede, at jeg som Formand i Udvalget maatte vide, hvad der var passeret, saa vil jeg bede det ærede Medlem, naar han en anden Gang læser Tidende og ikke selv kan huske det, da ogsaa at læse, hvad jeg har sagt. Jeg har dengang fremsat min Anskuelse saa klart, at der ikke kan være nogen Uenighed derom. Ved anden Behandling var jeg desværre forhindret fra at være tilstede; men da det ærede Medlem for Thisted (Sagd) ved tredje Behandling omtrent fremsatte en lignende Paaastand, som det ærede Medlem fra Bøstervig nu er fremkommet med, da erklærede jeg udtrykkelig ganske kort, men meget bestemt: „Jeg for min Part tvivler om, at Rigsdagen i den nærmeste Tid vil komme til at anse et Anlæg fra Struer til Thisted for rigtigt.“ Altsaa, jeg har dengang bestemt udtalt mig imod, at det i den nærmeste Tid vilde være rigtigt, og det ikke alene som min Mening, men en Mening, jeg troede, Rigsdagen i det Hele vilde dele. Naar det ærede Medlem lægger saa stærkt Vægt paa min Stilling som Formand i Udvalget, vil jeg ogsaa bede ham at lægge Vægt derpaa med Hensyn til denne Utring. Det ærede Medlems øvrige Bemærkninger angaaende Thybanen, tror jeg omtrent allerede ere indpægaede ved, hvad jeg

tidligere har sagt. Jeg skal kun tilføje, at det var i den samme Tone, hvori hele Foredraget blev holdt, naar det ærede Medlem lod mig vide, at jeg syntes at have en særlig Fortjærlighed for Fyn, og som Følge deraf kunde gaa ind paa at gjøre større Udgifter til denne Landsdel, end Regjeringen havde foreslaaet. Det ærede Medlem skulde dog ogsaa, naar han tror, at han kan tillægge sine Fæller her i Salen saadanne Bevegrunde, have betænkt, at jeg tillige i det Væsentlige var enig i, at de velstaaende Egne i Landet, og altsaa ogsaa Fyn, skulde bære større Udgifter til Baner end Jylland. Jeg veed ikke, hvorledes han vil rime Dette sammen med Sint. Sædvanligt skal jeg lade det ærede Medlem fare, og slutte med endnu engang at bede det ærede Thing lade den Sag gaa videre, for at hele dette vigtige Anliggende kan blive underkastet en omhyggelig Prøvelse.

Schærring: Det har meget glædet mig at se, at den høje Regjering, og, som det synes, ogsaa dette Thing er kommen til den Erkjendelse, at de Baner, hvorom der fremtidig vil blive Tale som Supplement til det forhaandenværende Jernbanenet, bør anlægges som offentlige og ikke som private Baner. Efter min Overbevisning har den Omstændighed, at de første Jernbaneanlæg fremkom i saa bebyggede og velstaaende Egne og hød Beboerne saa store Fordele i Forhold til de tidligere Kommunikationsmidler, at de kunde blive fordelagtige, rentable, industrielle Foretagender, bidraget til at føre den hele Jernbaneudvikling ind paa et urigtigt Spor, idet det fremkaldte en noget skjæv Opfattelse af selve Jernbanernes Natur og Væsen. — Efter min Overbevisning vil det være af stor Betydning, netop at man efterhaanden kommer til en rigtigere Erkjendelse af Jernbanernes Natur som Samfærdselsveie for at komme til rigtigere Principer for deres Benyttelse, for deres Drift og Løstansættelse med Alt, hvad dertil hører. Mine Anskuelser om Jernbanernes Benyttelse, Drift og Løstansættelse o. s. v. har jeg saa ofte havt Leilighed til offentlig at fremsætte, at jeg ikke her skal komme tilbage dertil. Jeg vil kun tillade mig at udtale, at jeg fuldstændig fastholder de Anskuelser derom, som jeg for snart 10 Aar siden første Gang offentlig fremsatte, og at der, saavidt mig bekjendt, i disse 10 Aar ikke er fremkommet Noget som helst, der kunde overbevise mig om disse Anskuelseres Urigtighed. Det er min Overbevisning, at der vil baaes en Bei for en Godkjendelse af disse efter min Mening rigtige Principer, naar man først faar det rette Blik paa selve Jernbanernes virkelige Natur, og det er min Overbevisning, at det vil bidrage betydeligt hertil, at de ophøre at være private/industrielle Foretagender og gaa over til at blive offentlige Anlæg. — Det forekommer mig, at, selv om